

Súd: Okresný súd Považská Bystrica  
Spisová značka: 2T/46/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716010087  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová  
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3716010087.11

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Kovačínovej a prísediacich Mgr. Anny Haviarovej a Anny Cenklovej, v trestnej veci obžalovaného I. G. pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. júna 2019 v Považskej Bystrici takto

### rozhodol:

obžalovaný I. G., nar. XX.X.XXXX E. G., trvale bytom P., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a v Ústave na výkon väzby W.

je vinný, že

v priebehu roku 2013, najneskôr do konca letných mesiacov roku 2013, v presne nezistených dňoch, v izbe na poschodí rodinného domu č. X, v obci T., okres G. J., opakovane, najmenej dvadsaťkrát, sexuálne zneužil maloletú X..L., nar. XX.X.XXXX, ktorá v tom čase bývala s matkou C. L. a staršou sestrou K. L. v tomto rodinnom dome, a to tak, že buď prišiel do izby za maloletou alebo ju do izby zavolať s tým, že sa idú hrať, po čom jej väčšinou vyzliekol nohavice a nohavičky, ale niekedy maloletú vyzliekol donaha, pričom maloletá buď stála oproti obžalovanému G., keď on sedel na posteli alebo ležala na posteli a obžalovaný G. sa nad ňou skláňal a následne ju hladil cez oblečenie, ale aj po nahom tele, po hrudníku, v oblasti prs, po pohlavnom ústrojenstve, zadku, po stehnách, opakovane jej strkal prsty do pohlavného ústrojenstva a do análneho otvoru a najmenej jedenkrát jej chytil ruku, s ktorou jej pohyboval po svojom pohlavnom ústrojenstve potom, ako si stiahol rifle, pričom niekedy pri týchto sexuálnych aktivitách stonal a vždy kázal maloletej X..L., aby to nikomu nehovorila a takto konal napriek tomu, že vedel, že maloletá X..L. v čase činu nemala ešte 15 rokov,

t e d a

iným spôsobom sexuálne zneužil osobu mladšiu ako pätnásť rokov,

t ý m s p á c h a l

pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a

o d s u d z u j e s a z a t o

podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., na úhrnný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (slovom: päť) rokov a 6 (slovom: šesť) mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu

Trenčín, sp. zn. OT/73/2018, zo dňa 27.04.2018, právoplatného 27.04.2018, na trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dva roky a trest prepadnutia veci.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci:

- 1 ks zbraň - revolver zn. Olympic 38, výr. č. 20172134098, cal. 380 9 mm K,
- 4 ks streliva (1 ks strelivo 9 mm RB GECO, 3 ks streliva zn. 380 RB LANC S a B)

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Prokurátor podal na obžalovaného I. G. obžalobu pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného, poškodenej maloletej X. L., svedkov C. L., C. Y., K. L., I. J., výsluchom znalcov G. S. V. a C. D. K., prečítaním svedeckých výpovedí svedkov N. Y., O. Y. a M. T., oboznámením znaleckých posudkov G. S. V. a Q. K. X., D. O. M. a oboznámením ďalších listinných dôkazov.

Obžalovaný poprel tvrdenia v obžalobe. Uviedol, že ešte v roku 2012 cez kamaráta G. D., ktorý býval s C. L. L., matkou poškodenej, u tejto občas prespal, pomáhal jej tým, že navaril, robil nákupy. Spával dole v obývačke alebo aj v spálni, pretože ho poprosila sestra poškodenej K., aby išiel spať s nimi, lebo sa boja, on spával na kraji, vedľa neho K., poškodená X. a na konci ich matka C. S.. Ráno potom vypravdali X. do školy a poobede, keď sa vrátila, venovala sa jej sestra K.. V čase od konca októbra do polovice novembra 2012 tam prespal asi 2 - 3 krát. Koncom novembra 2012 sa dal dokopy so svojou bývalou manželkou M. T., s ktorou odišiel na chatu v J., kde býval až do septembra 2013. V roku 2013 v T. ani raz nebol, nikdy sa X. nedotkol, k C. chodili spávať aj bratia Q., vtedy on spával dole a oni hore.

Poškodená X. L. uviedla, že obžalovaný u nich dlho býval aj spával, bolo to keď chodila do 1. alebo do 2. triedy v C.. Spávali všetci hore na spojených posteliach, ona, mama, sestra aj obžalovaný. Obžalovaného volala tato, pretože on to tak chcel, bol k nej dobrý, ale nie vždy sa k nej správal tak, že by sa jej to páčilo. Chytil ju všade po tele, po rukách, po chrbte, po zadku, tam, kde sú prsia, aj tade kade ciká, po nohách, po stehnách, chytil ju aj keď bola oblečená, ale bola aj vyzlečená. Ona ležala na posteli, pretože obžalovaný jej kázal, aby si ľahla a on ju hladil, bozkával na ústach, aj inde, všade po tele. Niekedy jej aj kázal, aby ho hladila po tom kade ciká, vtedy mal trenky, ona to aj spravila, ale nepamätá si koľkokrát. Nespravila to sama od seba, obžalovaný jej chytil ruku a dal jej ju tam. Keď ju hladil, dával jej prsty tam kde ciká, do ritky jej prsty nedával, iba ju po nej hladil. Niekedy obžalovaný sedel na posteli a ona stála, mala vyzlečené len nohavice a nohavičky, on ju chytil a prsty jej strkal tadiaľ kade ciká. Stalo sa to tam kde spávali, bola to jej izbička, kde sa hrávala s puzzle, počítačom, on tam za ňou prišiel s tým, že sa idú hrať, bolo to viackrát, nevie koľkokrát, ale viac ako je prstov na dvoch rukách. Keď skončil povedal jej, aby to nikomu nepovedala a ona si myslela, že to musí urobiť, tiež jej povedal, že zabije mamu ak to povie. Tvrdila, že nikto jej nekázal, aby to povedala na obžalovaného, ani mama ani sestra.

Svedkyňa C. Y. uviedla, že poškodená v septembri 2014 nastúpila do K. do jej triedy, X. bola tichá, utiahnutá, mala zvláštne prejavy spávania neprináležiace jej veku a podľa jej vlastnej diagnostiky mala všetky atribúty zneužívaného dieťaťa, rovnako tomu zodpovedal aj jej kreslený prejav. X. bola veľmi citovo naviazaná na každého človeka, mala odstrihnuté autoregulačné mechanizmy, každého hneď objala, chodila zhrbená, mala tenzné prejavy (mädlila si ruky). Tieto príznaky začali pozorovať aj vychovávateľia a vedúca výchovy na internáte, preto to ohlásili vedeniu, zaujali stanovisko, vec prebral úrad práce a X. išla na vyšetrenie. Na vyšetrenie ju ona sama sprevádzala a tam sa potvrdilo, že bola zneužívaná, na základe čoho bola X. odobratá matke do charity. X. jej povedala, že sa to dialo aj predtým, že k mame do domu chodili cudzí ľudia a muži a nepovedala slovo zneužívanie, ale povedala, že jej to robili, pričom to bolo v období, keď ešte žila s mamou v dome, spomenula jej v súvislosti s tým dve mená, a to C. a I.. Následne sa ale uzavrela a nechcela už o tom hovoriť.

Svedkyňa C. L., matka poškodenej uviedla, že obžalovaný u nich býval asi od novembra 2012 asi rok, nie však v kuse, chodil do roboty, medzitým prišiel, nakúpil im, navaril. Obžalovaný spával hore spolu so X. a K., ona tam nie vždy spala, až neskôr za ňou prišla X., aby išla spať s nimi, pretože sa bojí, avšak nepovedala jej prečo. X. ho volala tatino, objímala ho, on jej pomáhal s úlohami, nestávalo sa, že by spolu zostali sami, ale v tej spálni áno, keď povedala X., aby si s obžalovaným išla robiť úlohy, X. potom prišla bledá, ale jej nič nepovedala, ona sama nič nespozorovala. Až následne jej X. v charite povedala, že I. G. jej to robil a aj C. Q..

Svedkyňa K. L., sestra poškodenej, uviedla, že obžalovaného pozná asi od roku 2012, keď prišiel ku nim domov, býval u nich asi mesiac, nevie však ktorý. Neskôr uviedla, že do jesene 2013 si presne nepamätá koľko tam býval, prišiel cez letné prázdniny, bol tam mesiac, potom prišiel na Vianoce, bol 2, 3 dni a odišiel. K nej a k X. sa správal ako otec, volali ho tato, X. pomáhal s úlohami, pričom nič podozrivé si nevšimla. O sexuálnom zneužívaní sa dozvedela od mamy, ona si myslí, že to bol Q., nie obžalovaný, pretože ak by to bol on, robil by to aj jej, X. s obžalovaným nebývala sama. Myslí si, že X. to na obžalovaného povedala preto, že sa bála ich sestry C., chce to zviest' na nevinného človeka, Q. chcel urobiť zle G. a z pomsty zneužili jej sestru.

Svedok I. J. uviedol, že k samotnému skutku sa vyjadriť nevie, nič nevidel. V rodinnom dome sa v zime zdržiaval takmer denne, keďže im kúril, v lete pomenej, C.L. L. si tam vodila rôznych chlapov, býval tam D., ktorého si chcela vziať, Q., ten mu pomáhal nachystať v lete drevo, J. tam chodieval za D.. Obžalovaný hore taktiež chodieval, tvrdil, že chodí s C.L. , spočiatku tam chodil aj s kamarátom, vždy im niečo doniesol, nebýval tam však stabilne, videl ho tam asi 3,4 krát. X. sa k obžalovanému správala priateľsky, volala ho tato, hrala sa s ním, nebála sa ho, sedávala mu na kolenách, jediné, čo mu nešlo do hlavy, prečo chodil s ňou a K. spávať hore do spálne a C.S.L. zostávala dole v obývačke. Na vzťahu obžalovaného so X. nič podozrivé v tom čase nevidel, možno až spätne, ale vtedy ho nič také nenapadalo, keď išiel obžalovaný spať hore, bola tam aj K. a on nevie čo spolu robili. Pokiaľ ide o X. povahu, v tom čase bola veselá, dôverčivá, jeho osobne sa nebála, ani obžalovaného a Q., ale napríklad D. nemusela.

Znalec G.. S. V. zotrval na záveroch znaleckého posudku. Nie je pravdepodobné, že by si to poškodená vymyslela, u nej sa jedná o defekt na celý život a takéto jedinci si nevedia naplánovať ani vymyslieť trestnú činnosť, pretože nechápu príčinné vzťahy, príčinu a následok alebo podnet následok a príčinu, tiež sa najčastejšie stávajú obeťami trestnej činnosti. Takíto jedinci majú zníženú úroveň rozumových schopností, ale aj mravného cítenia, rozoznávajú dobro a zlo, takže poškodená to vnímala ako niečo zlé, ale nevedela to bližšie popísať, nevedela sa brániť, argumentovať a dať do širších súvislostí. Myslí si, že ak by sa jednalo o scenár inej osoby, zistil by to, avšak je to prakticky vylúčené, matku poškodenej videl len okrajovo, ale má za to, že ona je ešte viac intelektom postihnutá.

Znalec C.. D. K. zotrval na záveroch znaleckého posudku. Uviedol , že znaleckým skúmaním ani klinicky ani elektrofyziologicky za súčinnosti konzultantky C.. Q. nebola u obžalovaného preukázaná žiadna sexuálna deviácia, u obžalovaného vyšetrenia preukázali, že je príslušníkom sexuálnej väčšiny, je heterosexuálne orientovaný a preferuje dospelé ženy. Ak by aj skutok nastal, jeho motivácia nebola psychopatologická v zmysle sexuálnej deviantného zamerania obžalovaného. Ak by aj u obžalovaného hypoteticky nejaká forma sexuálnej deviácie bola prítomná, vyšetrením by ju určite odhalili, bola síce nájdená psychopatológia celková osobnostná, ale nie psychopatológia z oblasti psychosexuality. Na otázku prokurátorky uviedol, že v praxi sa stretol s prípadmi, že hoci sa skúmaný objekt nemal žiadnu sexuálnu psychopatológiu, napriek tomu spáchal sexuálne deviantný skutok.

Z výpovede svedka N. Y., starého otca poškodenej, bolo zistené, že k údajnému sexuálnemu zneužívaniu X. sa vyjadriť nevie. Obžalovaného pozná odvtedy ako ho spolu s dcérou a vnučkami bol začiatkom septembra 2013 zaviesť do T., vtedy sa dozvedel, že je to dcérin priateľ, dcéra mu povedala, že u nich býval, aj spával, nevie však ako dlho. Jeho dcéra C. s vnučkami K. a X. sa ku nemu nasťahovali po lete 2013 a bývali u neho asi do júla alebo augusta 2014, odvtedy s nimi nebol v kontakte, len niekedy na jeseň 2014 mu dcéra povedala, že X. je umiestnená v charitnom dome. Obžalovaný k nemu prišiel bývať s nimi, občas tam aj spával, až kým ho C. D. nevyhnal. Keď u neho obžalovaný spal, spával s K. a X. na gauči v spálni, on spával s dcérou na rozkladacom gauči v kuchyni. K osobe obžalovaného sa vyjadril nevedel, moc ho nepoznal, ale snažil sa byť kamarátsky. Pokiaľ ide o poškodenú, táto sa stále smiala, ťažšie sa jej učilo.

Svedkyňa O. Y., bývala manželka obžalovaného sa nevedela vyjadriť ku skutku. Ona žila v manželstve s obžalovaným cca od roku 1980 do polovice roku 2000, dôvodom rozpadu ich manželstva bolo to, že sexuálne zneužíval svoje vlastné dcéry, v podstate obdobne ako v tomto prípade. Fyzicky napádal aj ju, niekedy na jeseň roku 1999 ju zbil tak, že sa rozhodla od neho odísť a vtedy jej aj dcéry povedali, že ich obžalovaný sexuálne zneužíval dlhšiu dobu, ale báli sa to povedať, pretože obžalovaný sa im vyhrážal, že ich zbije. Ona uvedenú vec nahlásila na políciu a obžalovaný bol aj odsúdený.

Svedkyňa M. T., bývalá manželka obžalovaného sa ku skutku taktiež nevedela vyjadriť. S obžalovaným boli manželia od roku 2004 do 17.9.2013, na prelome rokov 2011 a 2012 išli bývať na chatu obžalovaného v K. C., Č. J., kde spolu bývali do začiatku júla 2013. Počas tohto obdobia približne dva až trikrát od neho odišla ku svojej mame na dva-tri mesiace. Nevedela uviesť, či chodil k C. L., pretože v čase od začiatku roka 2012 do júla 2013 spolu pomerne často neboli. Dôvodom ich rozvodu bolo hlavne to, že obžalovaný dosť pil alkohol, potom bol k nej vulgárny, zaháňal sa na ňu, ale nedovolil si fyzicky ju napadnúť.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru psychológie G.. S. V. č. 09/2015 a z doplnku k znaleckému posudku č. 9/2016 bolo zistené, že úroveň citového a mravného vývoja poškodenej X. L. je znížená, nezodpovedá jej veku, jedná sa o detskú osobnosť s defektom inteligencie v pásme ľahkej mentálnej retardácie. Správne a úplne vnímať sledované a prežité udalosti, schopnosť zapamätať si ich a reprodukovať sú ľahko narušené, znížené. Poškodená sa dokáže orientovať v blízkej časovej orientácii, vie čo bolo včera, čo bude zajtra, nedokáže sa však orientovať dávnejšie a dávno minulom, časopriestorové vzťahy chápe len v malých obrysoch, dokáže pochopiť čo sú letné mesiace, ročné obdobia, ale nie už konkretizovať, koľko dní má, prípadne môže mať mesiac. Vzhľadom na jej defekt inteligencie môžu sa vyskytovať z jej strany nepresné časopriestorové výpovede, čo ale patrí to obrazu diagnózy ľahkej mentálnej retardácie. Poškodená nedokáže takmer nikdy postihnúť súvislosť príčina - následok, je nechápavá, celé množstvo vecí (obsah, význam slov) sa jej nedá vysvetliť, nemá elementárne predpoklady pre schopnosť jednoduchšej abstrakcie. Elementárne rozpoznáva dobro a zlo, preto aj pociťuje a vyjadruje konanie páchatela ako „že jej robil zle, nedobre“, ale bližšie sa o tom spontánne nedokáže vyjadrovať, preto nemožno od nej očakávať spontánne opisy zážitkov, ale prevažne len pritakávanie, či slová áno, nie. Dieťa v tomto veku a s jej diagnózou nie je schopné vymyslieť si a popísať priebeh svojho sexuálneho zneužívania, čo vyplýva aj z vyššie uvedeného, znalecky je to jednoznačne vylúčené. Pokiaľ ide o jej vzťah k obžalovanému, tento znalec vyhodnotil ako naivný, nezrelý a submisívny (poddajný) na základe jej citového a výchovného manka.

Zo znaleckého posudku znaleckej organizácie z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria Q. K. X., D.O..M.. súd zistil, že obžalovaný netrpí žiadnou duševnou poruchou v zmysle choromyselnosti, jeho inteligencia je v pásme populačného priemeru, osobnostná štruktúra jednoduchšie vrstvená, bol zistený abúzus alkoholu, incipientná závislosť. V čase spáchania trestnej činnosti obžalovaný mohol a vedel rozpoznávať protiprávne konania v plnom rozsahu, bola u neho zachovaná schopnosť ovládať svoje konanie, taktiež je schopný chápať zmysle a účel trestného konania. Sexodiagnostickým vyšetrením sa nezistila prítomnosť sexuálnej deviácie, obžalovaný je heterosexuálne orientovaný, preferuje dospelé ženy, je schopný realizovať dlhodobý vzťah so ženou, prítomnosť sexuálnej deviácie sa nezistila ani po pribratí konzultanta - sexuológa C.. K. Q. - Š. a vykonanom sexodiagnostikom a PPG vyšetrením.

Z ďalších listinných dôkazov súd zistil, že dňa 23.9.2014 bola poškodená vyšetrená gynekológom C.. Ď., ktorý zistil, že hymen je porušený, od 16.1. 2015 je v starostlivosti pedopsychiatrickej ambulancie pre poruchy emotivity a správania.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27.11.2014, č.k. 4P/73/2014-26 právoplatným 15.1.2015 bola nad poškodenou nariadená ústavná starostlivosť v K. Q. K. G. J.. Poškodená navštevuje D. od školského roku 2014/2015, podľa správy triednej učiteľky jej rozumové schopnosti sú v pásme ľahkej duševnej zaostalosti, do školy chodí pravidelne, prospieva s vyznamenaním, spolupráca s detským charitným domom je dobrá, správny a empatický prístup pedagógov a zamestnancov jej pomáhajú prekonávať emočné bariéry spôsobené opakovaným traumatizujúcim sexuálnym zneužívaním.

Ďalej súd zistil, že poškodená je od 12.1.2010 v evidencii Q. G. - G. G. S. G. G. J., podľa správy zo dňa 4.3.2016 je u poškodenej diagnostikovaná ľahká duševná zaostalosť, vie zodpovedať určité prežívania aj spontánne, ale jedná sa o jednoduché situácie prežité bezprostredne, predstava a vnímanie časových úsekov je pre poškodenú veľmi náročná až nezodpovedateľná, keďže jej diagnóza zahŕňa jednak

obmedzenejšiu slovnú zásobu a úroveň vyjadrovacích schopností, jednak má výrazný problém v určení časových súvislostí. Je pre ňu náročné odpovedať súvisle, je dôležité, aby otázky boli veľmi stručné, jednoduché, bez používania slov, ktoré nepozná, je vhodné jej položiť len jednu otázku, pri otázkach viazaných na určenie času, resp. časových úsekov je pre dieťa nezodpovedateľná otázka „v ktorom roku?, 2013?, 2014?“, ale potrebuje ju mať prepojenú na konkrétne udalosti, ktoré sa aktuálne vtedy diali. Poškodenej je ľahšie odpovedať na otázky ako by mala rozprávať samostatne, v tom prípade by zostala ticho. Ďalej zo správy je zrejme, že u poškodenej vzrastá tenzia, je vysoko úzkostná pri vypočúvaní a do určitej miery si uvedomuje, že v minulosti v súvislosti s matkiným priateľom sa udialo niečo negatívne a ona sa hanbí a keďže poškodená má, resp. mala k matkinmu priateľovi pozitívny vzťah, spomínala ho len s pozitívnymi vyjadreniami a mala potrebu ho chrániť, zrejme, aby sa na ňu nenahnevla matka, ku ktorej má pozitívny vzťah.

Z vykonaného dokazovania mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že ku skutku došlo tak ako je popísané v obžalobe a že tento spáchal obžalovaný. To, že poškodená bola sexuálne zneužívaná potvrdil vo svojej lekárskej správe C.. Ď., ktorý konštatoval, že hymen u poškodenej bol narušený. Skutočnosť, že tento skutok spáchal obžalovaný mal súd preukázanú najmä z výpovede poškodenej, ktorá počas prípravného konania i na hlavnom pojednávaní popísala skutok a počas rekognície označila obžalovaného ako páchatela. Nepriamo túto skutočnosť potvrdili i svedkyne C. L., ktorá uviedla, že poškodená jej sama povedala, že to bol G. a C. Y., ktorej sa poškodená tiež zverila, že sa malo jednať o I.. Hoci výpoveď poškodenej je jediným priamym dôkazom proti obžalovanému, súd poukazuje na znalecký posudok G.. S. V., z ktorého síce vyplýva, že schopnosť poškodenej reprodukovať dej je ľahko oslabená a znížená, nie však úplne vymiznutá, naviac znalec vylúčil, že by poškodená si takúto trestnú činnosť mohla vymyslieť, resp., že by ju na výpoveď niekto nahovoril. Okrem toho, poškodená ani nikto z jej rodiny nemali dôvod ani motiváciu si trestnú činnosť vymyslieť, tak ako to tvrdil obžalovaný, keďže skutok vyšiel najavo až po tom ako sa matka poškodenej a obžalovaný už nestretávali a trestný čin ani rodina neohlásila, ale túto skutočnosť si všimli v škole a na internáte. Pokiaľ ide o výsluch poškodenej, ktorý obžalovaný namietal, súd má za to, že tento bol vedený zákonným spôsobom a s ohľadom na diagnózu poškodenej, pričom i zo samotného znaleckého posudku a tiež zo správy Q. G. - G. G. S. G. J. vyplýva, že poškodená vzhľadom na jej diagnózu má obmedzenú slovnú zásobu, je pre ňu náročné odpovedať súvisle a je ľahšie odpovedať jej na otázky, resp. pritakávať a odpovedať áno alebo nie. Obrana obžalovaného ďalej spočívala v tom, že počas inkriminovaného obdobia sa v rodine poškodenej ani nezdržiaval, žil v tom čase so svojou manželkou v J., táto však bola vyvrátená výpoveďami poškodenej, ale aj svedkov C. L., K. L. a I. J. a taktiež jeho bývalej manželky M. T., ktorá sama uviedla, že počas roka 2013 viackrát na dlhší čas odišla zo spoločnej domácnosti a s obžalovaným teda v roku 2013 ani nebola. Skutočnosť, že v rodine poškodenej sa zdržiavalo viacero mužov súd neopiera, avšak z výpovedí svedkov jednoznačne vyplynulo, že iba obžalovaný spával s poškodenou a jej sestrou v spálni a mal s poškodenou dobrý vzťah. Proti obžalovanému tiež svedčia výpovede jeho bývalých manželiek, ktoré opísali jeho násilnú povahu, a tiež fakt, že už bol za obdobnú trestnú činnosť v minulosti odsúdený, pričom takéhoto skutku sa dopustil voči svojim dcéram. Hoci zo znaleckého posudku vypracovaného na obžalovaného nevyplýva prítomnosť akejkoľvek sexuálnej deviácie, táto skutočnosť nevylučuje to, že by obžalovaný sa skutku dopustil, sám znalec takúto možnosť nevylúčil a táto je naviac znásobená práve už aj spomínaným skorším odsúdením.

Na základe uvedeného súd potom po právnej stránke konanie obžalovaného kvalifikoval ako pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., teda že iným spôsobom sexuálne zneužil osobu mladšiu ako pätnásť rokov. Svojím konaním obžalovaný naplnil všetky znaky uvedeného trestného činu.

Obžalovaný bol z miesta bydliska i z posledného zamestnania hodnotený kladne, v súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. Bol päťkrát priestupkovo postihnutý za priestupky proti majetku a občianskemu spolunažívaniu, doposiaľ bol trestaný päťkrát. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14.3.2000, sp. zn. 1T/37/00 právoplatným 25.5.2000 bol uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil voči svojej manželke a z trestných činov pohlavného zneužívania podľa § 242 ods. 1, 2 Tr. zák., pohlavného zneužívania podľa § 243 Tr. zák. a vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa dopustil voči svojim dcéram tým spôsobom, že pod hrozbou zbitia ich nútil obnažovať sa, bozkával ich na ústa, po celom tele, vsúval im do pošvy prsty ruky, bozkával ich na pohlavné orgány, nútil ich, aby brali do rúk a do úst jeho pohlavný úd, ktorý mu tiež museli trieť až kým nedošlo k jeho ukojeniu a v prípade, že nesúhlasili a bránili sa, tak ich fackal a ťahal za vlasy a neustále sa vyhrážal, pričom za to bol odsúdený na trest odňatia slobody

v trvaní 3 roky. Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27.4.2018, sp. zn. OT/73/2018 právoplatným 27.4.2018 bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods., 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dva roky.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takéhoto zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému ukladal v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest, nakoľko spáchal viac trestných činov a zároveň mu v zmysle § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. ukladal súhrnný trest, keďže ho odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozhodnutím (trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín). U obžalovaného súd zistil jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov, a teda zvýšil dolnú hranicu stanovenej trestnej sadzby o 1/3 - inu, takže vychádzal z trestnej sadzby 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov.

Pri výmere trestu súd prihliadol na účel trestu a na skutočnosť, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne má odradiť iných od páchania trestnej činnosti. Ďalej súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Je nepochybné, že obžalovaný už bol viac krát súdne trestaný, a to aj za obdobnú trestnú činnosť, doterajšie odsúdenia teda u neho neviedli k náprave, a preto súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné a nevyhnutné uložiť nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov. Hoci sa jedná o trest na spodnej hranici, vzhľadom na jeho dĺžku súd má za to, že takýto trest je adekvátny a zabezpečí sa ním zákonom sledovaný účel trestu.

Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Obžalovanému zároveň v zmysle § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil trest prepadnutia veci, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom zrušeným v rámci uloženia súhrnného trestu.

**Poučenie:**

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) prokurátor pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.